

maalet om Arbejdsløshed maa i nogen Maade staa fjernt for Landboernes Tanker. I Landbruget findes der ikke Arbejdsløshed, i ethvert Tilfælde ikke for Tiden. Det er saa nogenlunde ukendt. Men ikke desmindre slutter Landbodemokratiet sig i denne Sag til de Bestræbelser, som fra Industriens Side ere foretagne for at komme til at komme til en Løsning af dette store og vigtige Spørgsmaal. Vi erkende alle, saavel Landbodemokratiets Repræsentanter som Repræsentanterne fra andre Samfundslag, at den moderne Samfundsudvikling og Maskinindustrien have affødt Arbejdsløshedsnøden, saa at der undertiden indtræffer megen uforskyldt Nød i mange Arbejderhjem, og dette ville vi være med til at afhjælpe.

Til Trods for, at dette Spørgsmaals Løsning er omstridt som næsten intet andet, og til Trods for den nærliggende Tanke, at politiske Meningsforskelligheder kunde gribe forstyrrende ind i denne Sag, er det lykkedes at holde Sagen udenfor Politik. Det er mig derfor en stor Glæde som Formand og Ordfører for det Udvalg, der har haft denne Sag i sin Haand, at kunne udtale en Tak til alle politiske Partier for deres Medvirken til at forsøge en Løsning af dette Spørgsmaal, og en Løsning deraf efter rent saglige Hensyn. I hvilken Grad det er lykkedes at opnaa noget fuldkomment, skal jeg selvfølgelig lade staa hen, det vil det være vanskeligt nu at afgøre, og af Forsigtighedshensyn have vi ogsaa gjort Loven til en Forsøgslov, kun gældende for 5 Aar. Jeg er dog overbevist om, at det Grundlag, som Kommissionen har udarbejdet, og som Udvalget har tiltraadt, er godt og brugeligt, saa at alle arbejdsdygtige Mennesker med virkelige Selvhjælpsbestræbelser ville nu være i Stand til at betrygge sig mod Arbejdsløshedsnøden. Der er for mig ikke Tvivl om, at den Arbejdsløshedsforsikring, som Fagene selv have begyndt i det smaa — jeg erkender med store Anstrengelser — nu ved de Ofre, som Stat og Kommune bringe i denne Sag, vil tage Fart, udvikles og blive til Gavn for en Mængde Arbejderhjem.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte i Gaar Ønsket om, at denne Sag ikke skulde indgaa som Led i et politisk Forlig. Ligesom den højtærede Minister deler jeg dette Ønske fuldt ud. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at selve det foreliggende Forslag i sig selv er Resultatet af et udmærket Forlig. Vi have alle i

Udvalget forligt os med Tanken om at se bort fra politiske Momenter og slaa af paa personlige Ønsker og Meninger for at naa et brugeligt Resultat. Det er maaske et Særsyn i dansk Politik, hvor det gælder en saa stor og vigtig Sag som den foreliggende, men ikke desto mindre er det en Kendsgerning. Det er mig derfor en stor Glæde at kunne sige en oprigtig Tak saavel til Udvalgets Medlemmer som til den højtærede Minister for deres Medvirken til denne Sags Gennemførelse og tillige at udtale en Tak til det høje Ting for den Tilslutning, det har givet Sagen.

Endnu skal jeg kun udtale Haabet om, at det andet Ting vil tage paa denne Sag med den samme Velvillie og Nænsomhed, som Folketinget har gjort, saa at det kan lykkes allerede i denne Samling at faa Forslaget ophøjet til Lov, og jeg har megen Grund til at nære det bedste Haab i saa Henseende. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Martin Olsen: Jeg vil ligesom den ærede Ordfører (Thomas Larsen) give dette Forslag et Par Ord med paa Vejen, naar det nu forlader Tinget og skal op i det andet Ting. Det er, som den ærede Ordfører sagde, maaske et banebrydende Forslag. Det er ikke saaledes at forstaa, at det overhovedet er det første Forslag, der foreligger. Alle vi, der have beskæftiget os med denne Sag, vide, at der er prøvet forskellige Steder paa Opgavens Løsning under forskellige Former, men noget færdigt har man endnu ikke fundet, og det er vel, fordi det Problem, man her tilsigter at løse, bundet for dybt til, at man er i Stand til at faa fat i det ved Behandlingen af en Lov som denne. Nu er der her forsøgt paa en anden Maade, end man har gjort det tidligere, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den Maade, der her forsøges paa, skulde vise sig heldigere end den, man har forsøgt andre Steder. Det er altsaa ikke saa, og det mener den ærede Ordfører heller ikke, at vi ere de første. Jeg minder om, at det lille Land Norge har været Foregangslandet i denne Sag som i adskillige andre, men det har desværre vist sig, at den Lov, som de have faaet deroppe, ikke kan fange Fagorganisationernes Interesse, og at de kun i meget ringe Grad slutte sig dertil. Saa vidt jeg ved, er det kun et Fag, Bagerne, der har søgt Anerkendelse for at nyde godt af den Statsstøtte, som gives af den norske Stat, og det er jo kun et kum-